

10/06/2022

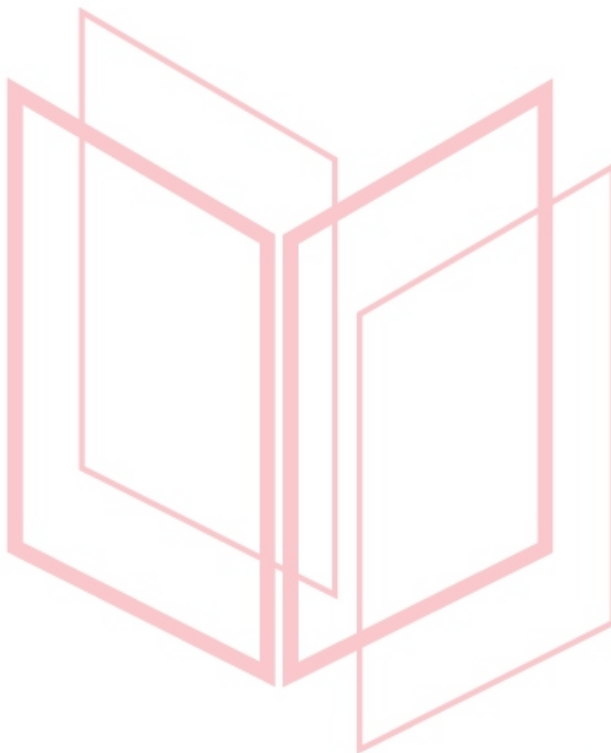
ΘΕΜΑ Α

A1.

- α. ΣΩΣΤΟ
- β. ΛΑΘΟΣ
- γ. ΣΩΣΤΟ
- δ. ΣΩΣΤΟ
- ε. ΛΑΘΟΣ

A2. Σωστό το Β

A3. Σωστό το Γ

ΘΕΜΑ Β

B1

Ανεργία τριβής: Ανεργία τριβής είναι εκείνη η οποία οφείλεται στην αδυναμία της αγοράς εργασίας να απορροφήσει άμεσα ανέργους, παρότι υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας, για τις οποίες οι άνεργοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα και επαγγελματική εξειδίκευση. Η ανεργία τριβής οφείλεται στην αδυναμία των εργατών να εντοπίζουν αμέσως τις επιχειρήσεις με τις κενές θέσεις και στην αδυναμία των επιχειρήσεων να εντοπίσουν τους ανέργους εργάτες. Επίσης μπορεί να οφείλεται στη γεωγραφική απόσταση μεταξύ της περιοχής όπου υπάρχει ανεργία και αυτής όπου υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας. Γενικότερα οφείλεται στην έλλειψη ενός αποτελεσματικού συστήματος πληροφοριών για ύπαρξη ανέργων και επιχειρήσεων με κενές θέσεις εργασίας.

B2.

Διαρθρωτική ανεργία: Όταν σε μια οικονομία υπάρχουν άνεργοι και κενές θέσεις εργασίας, αλλά οι άνεργοι δεν μπορούν να απασχοληθούν στις υπάρχουσες κενές θέσεις, επειδή υπάρχει αναντιστοιχία ανάμεσα στα προσόντα και την ειδίκευση των ανέργων και σ' αυτά που απαιτούνται για την κάλυψη των κενών θέσεων, η ανεργία αυτή ονομάζεται διαρθρωτική. Για παράδειγμα, είναι δυνατόν σε μια οικονομία να υπάρχει ανεργία μηχανικών και έλλειψη λογιστών, ή να υπάρχει ανεργία για τους βιομηχανικούς εργάτες και έλλειψη ξενοδοχειακών υπαλλήλων. Η διαρθρωτική ανεργία οφείλεται σε τεχνολογικές μεταβολές, οι οποίες δημιουργούν νέα επαγγέλματα και αχρηστεύουν άλλα, και σε αλλαγές στη διάρθρωση της ζήτησης, οι οποίες αυξάνουν τη ζήτηση ορισμένων προϊόντων και ταυτόχρονα μειώνουν τη ζήτηση άλλων. Όπως είναι φανερό, η διαρθρωτική ανεργία δημιουργείται από τη δυσαναλογία προσφοράς και ζήτησης των διάφορων ειδικοτήσεων. Η μείωσή της απαιτεί επανεκπαίδευση των ανέργων, ώστε να αποκτήσουν τις ειδικεύσεις στις οποίες υπάρχει έλλειψη. Διαφορετικά, η διαρθρωτική ανεργία μπορεί να είναι μεγάλης διάρκειας.

B3.

Η ανεργία έχει τρεις βασικές οικονομικές συνέπειες. Πρώτον: Αποτελεί απώλεια παραγωγικών δυνάμεων, δηλαδή της εργασίας των ανέργων, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην παραγωγική διαδικασία. Δεύτερον: Σημαίνει απώλεια εισοδήματος για τον άνεργο και την οικογένειά του. Τρίτον: Επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, λόγω της παροχής των επιδομάτων ανεργίας προς τους άνεργους. Φυσικά οι συνέπειες της ανεργίας είναι ευρύτερες, γιατί η κατάσταση της ανεργίας μπορεί να είναι εξαιρετικά επώδυνη για τον άνεργο και την οικογένειά του αφού, εκτός από την έλλειψη εισοδήματος, μειώνει την κοινωνική του θέση, δημιουργεί προβλήματα αυτοσεβασμού, οικογενειακών τριβών, κτλ. Με άλλα λόγια, πέρα από τις οικονομικές συνέπειες, η ανεργία δημιουργεί σοβαρά κοινωνικά προβλήματα.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Ο πίνακας συμπληρωμένος είναι :

Συνδυασμοί	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	$ΚΕΧ = \Delta\Psi/\Delta X$	$ΚΕ\Psi = \Delta X/\Delta\Psi$
A	0	265	-	-
B	50	240	1/2	2
Γ	100	190	1	1
Δ	130	100	3	1/3
Ε	150	0	5	1/5

Γ2.

Για $\Psi = 220$ βρισκόμαστε ανάμεσα στον συνδυασμό A – B. Με τη βοήθεια του Κόστους Ευκαιρίας έχουμε ότι $X_{\max} = 70$

Γ3.

Αν αυξηθεί η παραγωγή του Χ από 20 σε 70 μονάδες τότε η Θυσία του Ψ είναι $255 - 220 = 35$ μονάδες του Ψ.

Γ4.

$K(X=110, \Psi=150)$. Για $X=110$ βρισκόμαστε ανάμεσα στον συνδυασμό Γ – Δ. Για $X=110$ τότε από το Κόστος Ευκαιρίας προκύπτει ότι $\Psi_{\max} = 160$. Άρα ο συνδυασμός Κ είναι εφικτός.
 $\Lambda(X=134, \Psi=80)$. Για $X=134$ βρισκόμαστε ανάμεσα στον συνδυασμό Δ- Ε. Για $X=134$ τότε από το Κόστος Ευκαιρίας προκύπτει ότι $\Psi_{\max} = 80$. Άρα ο συνδυασμός Λ είναι μέγιστος.

Γ5.

Όταν η οικονομία μετακινείται από το Κ στο Λ μεταβαίνει από τη φάση ανόδου σε φάση κρίσης διότι εξαλείφεται η ανεργία και οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται πλήρως και αποδοτικά.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

Η συνάρτηση είναι ισοσκελής υπερβολή, άρα $Q_d = A/P$, όπου $A = \Sigma\Delta = PQ \rightarrow \Sigma\Delta = 10 \cdot 20 = 200$, $Q_d = 200/P$

Η συνάρτηση διέρχεται από την αρχή των αξόνων άρα $Q_s = \delta P$, $\gamma = 0$,

Αντικαθιστώντας το σημείο ισορροπίας - ($P=10$, $Q=20$) , $20 = 10\delta \rightarrow \delta = 2P \rightarrow Q_s = 2P$

Δ2. Για $P_k = 12.5$: $Q_{dk} = 200/12.5 = 16 \rightarrow Q_{dk} = 16$

$$Q_{sk} = 20 \cdot 2 = 25 \rightarrow Q_{sk} = 25$$

$$\text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = Q_{sk} - Q_{dk} = 25 - 16 \rightarrow \text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = 9$$

$$\text{ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ} = P_k \cdot \text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = 12.5 \cdot 9 = 112.5 \rightarrow \text{ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ} = 112.5$$

Δ3.

$$\Sigma\epsilon(\text{ΚΡΑΤΟΥΣ}) = P_o \cdot \text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = 10 \cdot 9 = 90$$

$$\text{ΤΕΛΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ} = 112.5 - 90 = 22.5$$

Δ4.

$$\Sigma\Delta_o = 10 \cdot 20 = 200$$

$$\Sigma\Delta_k = 12.5 \cdot 16 = 200, \text{ άρα } \% \Delta(\Sigma\Delta) = 0\%$$

Αιτιολόγηση, η συνάρτηση ζήτηση είναι ισοσκελής υπερβολή άρα η $E_d(\text{τόξου})$ είναι ίση με -

1 σε κάθε σημείο της καμπύλης ζήτηση και ισχύει ότι $|\Delta Q\%| = |\Delta P\%|$

$$E_d(\text{τόξου}) = \left\{ \frac{(16-20)}{(12.5-10)} \right\} \cdot \left\{ \frac{(10+12.5)}{(20+16)} \right\} = -1$$

$$\Delta 5. Q_d' = 200/P + 20\% \cdot (200/P) = 240/P$$